

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Se vor primi în orice
primărie. — Manuscrisurile se
primesc.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la uti-
litățile Biroului de anuțuri:
în Viena: M. Duker, *Einwärts*
Behaier, *Budapest*, A. Oppelitz,
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Dannenberg, în Budapesta: A. T.
Goldberger, *Einwärts*; în
București: Agenția Bazar, Su-
scritura de România; în Ham-
burg: Karoyn & Lehmann.
Prețul inserțiilor: o scriș
garmond pe o coloană 5 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
care. Publicării mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
scriș 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X.

„Gazeta” iese în ziua care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Regatul Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 127.

Brașov, Mercuri 11 (23) Iunie

1897.

Notițe interesante.

În foile ungurescilor cele mai nouă
afiam un comunicat, ce privește bi-
serica română greco-orientală dela
noi și care dovedește, cât de rău
informată este presa celor dela pu-
tere în toate cestiunile, care ne pri-
vesc pe noi, cei ce ne afiam sub
oblăduirea lor.

E vorba de afacerea retipăririi
cărților bisericescilor. În această afacere
s'a fost luat de cătră congresul na-
țional bisericesc al Provinciilor me-
tropolitane române gr. or. din Tran-
silvania și Ungaria încă pe la anul
1881 deciziunea, ca retipăririle căr-
ților bisericescilor pentru această Pro-
vincie să se facă după cele din Ro-
mânia, cu aceeași ortografie și în
același text. Acest conclud s'a rei-
noit de congres la 1886, 1888, 1891
și 1895.

Cu toate acestea hotărârea nu
s'a putut executa din cauză, că si-
nodul episcopesc dela noi n'a putut
primi nici textul, nici ortografia căr-
ților bisericescilor din România, fiind-
că s'au strecurat în ele inovațiuni cu
totul neadmisibile.

De aceea s'a lansat apoi păre-
rea, că ar fi bine decă o anchetă,
în care să fiă reprezentate toate Me-
tropoliile ortodoxe române, ar pute
conveni asupra unui text, care să
pôtă fi primit de cătră întreaga bi-
serică română greco-răsăritenă. Ideea
aceasta a aflat răsădit și în sf. Si-
nod din România, așa că s'a făcut
și o propunere în sensul indicat.

Țiarul opozițional „Timpul” a
adus o notiță cu privire la această
afacere spunând, că ministrul de
culte Spiru Haret a declarat, că nu
pôte admite din considerațiuni față
cu guvernul unguresc, ca să se in-
trunescă o anchetă comună pentru
revisuirea cărților bisericescilor, în care
să fiă reprezentată și metropolia
noastră de aici.

Același țiar a criticat proce-
dura ministrului, dîcînd că este ru-
șinător a vedea, că guvernul Româ-
niei libere e mai puțin independent,
decât sinodul din Sibiu.

Atâta li-a trebuit oficioșilor un-
guri, ca să sară îndată din toate păr-
țile să stingă focul, ce după ei s'a
iscat prin deciziunea congresului na-
țional bisericesc dela Sibiu. Nu și-au
dat silința să studieze cazul cât de
puțin, ci s'au legat de cuvintele din
notița țiarului bucureșean, pe care
o numesc „interesantă”, spre a ajunge
la nisele concludiuni, care de-o parte
nu sunt de loc întemeiate, de altă
parte sunt la rîndul lor, interesante
pentru noi.

În față notiței și a observării
de mai sus a țiarului român de
dincolo, „Budapesti Naplo” observă,
că „punctul de privire al ministrului
de culte Spiru Haret este deplin co-
rect”, și adecă nu numai din cauza
considerațiunilor internaționale, ce
obiciuiesc a-le observa guvernele
diferitelor state în casuri analoage, ci
și din punctul de vedere al dreptu-
lii eclesiastic greco-oriental.

„Biserica română gr. or. din
Ungaria”, dîce fôia maghiară, „este
o biserică tot așa de autocefală, ca
și cea din România. Ea nu are ab-
solut nici o necesitate de-a procede
în afaceri de administrațiune biseri-
cască în înțelegere cu Metropolia
din Bucuresci. Decă sinodul din Si-
biu a luat în adevăr deciziunea de
mai sus, atunci, sedus mai mult de
veleități de naționalitate politice, a
luat o deciziune, care lovesce în ca-
racterul autocefal al bisericii române
gr. or. din Ungaria și o supune
oreșicum Primatului gr. or. al Ro-
mâniei”.

Susceptibilitatea fôiei maghiare
nu este greu de explicat, mai ales
că nu cunoște de loc adevărata
stare a lucrului și vorbește de afa-
ceri de administrațiune, unde nu se
tractează, decă de-o cestiune curat
literară bisericescă, care n'are ni-
mic de-a face cu politica și, prin
urmare, nici nu pôte intra în sfera
„considerațiunilor internaționale”,
dér nici nu atinge cătuși de puțin in-
dependența bisericii române gr. or.
din Transilvania și Ungaria.

Când congresul național biseri-
cesc din Sibiu (nu sinodul) a luat
concludul amintit, n'a fost în joc
nici o veleităte politică națională, ci
s'a avut în vedere numai și numai
necesitatea, ca cărțile bisericescilor
române, reeditându-se cu litere latine,
să fiă supuse unei revisuiri uniforme
a textului, ca să nu se introducă
inorii stricaciōse, mai ales după ce
de fapt în biserica română ortodoxă
din toate țările se folosesc până adî
aceleași edițiuni ale cărților biseri-
cescilor.

Foile maghiare nu aveau dér
la ce să se sparie din cauza notiței
amintite a fôiei române. Ori ce ar
fi declarat ministrul de culte român,
fapt este, că aici nu se tractează de
nimic, ce ar pute cătuși de puțin
să supere guvernul ungar, s'eu să al-
tereze autocefalia bisericii române
gr. or. dela noi.

Ceea ce afiam noi interesant în
notița țiarului „Budapesti Naplo”
este faptul, că fôia guvernului un-
guresc se arată atât de gelōsă de
independența bisericii noastre greco-
orientale.

Ar fi fôrte la loc și sănētos,
decă organele guvernului s'ar arăta
tot așa de gelōse în toate cestiunile,
ce ating independența bisericilor
noștre, — și o ating în mod real,
nu numai imaginar.

O convorbire cu Apponyi.

Un corespondent al țiarului „Bres-
lauer General-Anzeiger”, umblând dîlele aces-
tea prin Budapesta, a avut o convorbire
cu contele Albert Apponyi, conducătorul
partidei „naționale”. Apponyi a făcut în-
aintea țiaristului german căte-va declarațiuni
asupra pactului austro-ungar și asupra ra-
porturilor monarhiei noastre cu Germania
și Rusia. Nu va fi fără interes să oămosem
aceste declarațiuni, căroră țiaristul german
le dă mare însemnătate, mai ales pentru
că el consideră pe Apponyi ca „omul vii-
torului în Ungaria”.

În ce privește pactul și cestiunea
cvotei, Apponyi dîce: „În Ungaria trebuie
să se desaprôbe încercarea de-a amesteca
cestiunea cvotei, care este de natură curat
economică, cu motive politice. Cred, că
parlamentul ungar nici-odată nu va fi gata
să urce cvota ungară într'un mod nejust
și nedrept, numai pentru ca prin asta să
ajutore raporturile parlamentare austriace”.

Vorbînd despre raporturile Ungariei
față cu Germania, Apponyi accentuă marea
dorință a Ungurilor, ca monarhul Francisc
Iosif să primescă pe domnitorii și pe per-
sonele princiare străine în capitala ungară
Budapesta, ca rege maghiar, deorece străi-
nătatea nici până în ziua de adî nu are
idei destul de clare despre Ungaria. El
consideră de-o duplă importanță faptul, că
Majestatea Sa va primi pe împăratul ger-
man Wilhelm în Budapesta.

Fiind vorba în urmă și despre raporta-
rile Austro-Ungariei față cu Rusia, Apponyi
se provocă la interpelațiune sa din cameră,
în care arată, că în urma descoperirilor lui
Bismarck, pentru Austro-Ungaria a fost
peste măsură de dorit, ca ea să se întorcă
direct spre Rusia. Această legătură cu Rusia
însă, dîce Apponyi, s'a întemplat pe față
și nu pe la spatelul Germaniei. „Noi dorim”,
continuu el, „ca să susținem în mod
solid și leal alianța cu Germania, dér dorim
și aceea, ca nimenea să nu turbure ra-
porturile noastre cu Rusia, căutând a pune
piedoii în calea lor”.

Meeting în cestiunea cvotei și a liber- tății presei.

Grupul ugronist a arangiat Dumineca
trecută, în 20 Iunie n. un mare meeting
la Comorn cu scop de-a protesta în contra
urcării cvotei și a restringerei libertății
presei. La meeting au luat parte 4-5000
de ôment. Primul vorbitor a fost Dr. De-
sider Kolbe, care oeti un proiect de resolu-
țiune, în care se declară noua procedură
penală ca periculoasă și vătămătoare pentru
libertatea presei și se propune a se adresa
camerei un protest în contra acestei ten-
dințe, precum și în contra urcării cvotei.
Proiectul a fost susținut întâiu de Ferdi-
nand Szederkényi, care dîce, că urcarea
cvotei ar fi o nouă capitulațiune dela Siria.
Cine vré să suprima vocea opiniei pu-
bliche, aruncă mai întâiu strîngul în gâtul
libertății presei. Acest lucru vré să-l facă
guvernul. Fără libertate de presă însă nu
esistă lege, nu esistă constituțiune.

Vorbî apoi Gavriil Ugron, conducă-
torul. De ce e vorba? dîce el, să fim liberi
ori sclavi, cerșitori ori cetățeni? După legi,
Ungaria e o țară constituțională, ér ade-
văratul constituționalism se manifestă prin
aceea, că legile se duc din partea opiniei
publice, ér dieta numai că le tōrnă în
formă. Este în natura ori-cărei puteri, ca
ea să dorască a se estinde, dér societatea
trebuie să pună margini unei estensiuni prea
mari a puterii. Societatea trebuie să fiă mai
tare decă guvernul și are să dea directivă
activității guvernului. Prin urmare un gu-
vern care dîce, că nu primește sfaturi dela
adunări populare, nu e constituțional.

În adunările comitatelor guvernul și-a
organizat o majoritate măestrită, și astfel
acum nici autonomia nu mai apără drep-
turile poporului. Casinele, băncile, institu-
tele de păstrare, camerele industriale, —
toate stau în serviciul guvernului. Interesele

poporului nu le apără nici o putere, decă
presa. Guvernul și în acesta vré să facă
o gaură, pentru ca potopul să pôta intra
liber. Aceasta nu ne este iertat s'o permi-
tem. Guvernul are la dispozițiune milioane,
pe-o parte a presei a putut'o s'o cumpere,
pe cealaltă vré s'o suprima. Nu veți crede,
dôră, că guvernul vré în adevăr să ia în
apărare onôrea indivișilor, căci el numai
pentru aceea plătesce presa guvernamen-
tală, ca să tirască în noroiu onôrea bărba-
șilor din opozițiune. În țără e mare miseria
și aceasta e cauza turburărilor socialiste din
„Alföld”. Industria de manufactură este
nimoită. Guvernul, în loc de-a sări în ajuto-
r, vré să urce cvota. Aceasta nu o putem
suporta. Cine vré să urce cvota, tînde să
aservescă Ungaria Austriei, care ea și un
polip îi suge sângele.

După acestea, Ugron propuse proie-
ctul de resoluțiune spre primire, ceea ce
s'a și făcut.

Darul Regelui Carol.

Regele Carol a adresat preșe-
dintelui consiliului de miniștri urmă-
torea scrisore publicată în „Monitorul
Oficial” de Duminecă:

Scumpul Meu președinte al consiliului,
O nenorocire, pe cât de neașteptată,
pe atâta de mare, a lovit greu țara în anul
acesta prin ploile torrențiale, cari în timp
de căte-va săptămâni s'au revărsat în mod
continuu peste întreg teritoriul nostru. Rîu-
rile au eşit în mod neobișnuit din malu-
rile lor și au umplut văile și oămpiile de
apă; dealuri întregi s'au prăbușit și au
causat stricaciuni însemnate locușilor și
sădirilor; orașele și satele de-alungul Du-
nării au suferit stricaciuni fôrte conside-
rabile; câmpii întinse acoperite cu recolte
mănōse au fost distruse cu desăvirșire. În
tot timpul lungi Mele domnii nu s'au în-
intemplat ca apele să fi causat pagube atât
de mari averii publice și celei private.

Ingrijit de această nenorocire, care
atinge sôrtea unui număr însemnat de fa-
milii de muncitori, rămase astăzi fără lo-
cuște, fără hrană, lipsite chiar de amēn-
două, am convocat, îndată ce timpul s'a
inseninat, consiliul de miniștri, pentru a'i
expune vederile și dorințele Mele și a'i
cere sfat, căci suferințele iubitelui Meu po-
por au pētruns tot-dēuna fôrte viu și adēno
inima Mea, și am căutat imediat a le alina
nu numai prin ajutorele ce personal am
dat și apelurile ce am îndemnat a se face
cătră sufletele compătimitore, oi și prin
crearea de instituțiuni speciale de preve-
dere a timpurilor de nevoi.

Dintre cele două instituțiuni, menite
a veni în ajutorul celor atinși de puterile
elementare ale naturii, cea mai tēnără, cea
din 1894, care pôrtă numele Reginei și al
Meu, posedă astăzi fonduri însemnate, însă
ea a fost instituită numai pentru a alina
suferințele produse de secetă, care adesea
bântue Regatul; ér aceea creată în 1887
pentru incendiuri și inundații nu s'a putut
desvolta într'un mod îndestulător, pentru
ca din veniturile ei să se pôta ușura pagubi
atât de mari și de generale.

Am decis, deci, a dărui din lista Mea
civilă 200.000 lei la comitetul central al
incendișilor și al inundașilor, spre a veni
în ajutorul aceloră, cari au avut pierderi
însemnate în urma acestei nenorociri. Decă
s'ar uni cu această sumă capitalul de care

dispune comitetul central al incendiaților și inundațiilor, nevoile cele mai urgente ar putea fi satisfăcute. Pentru necesitățile ulterioare s'ar putea lua bani cu împrumutarea dela fundațiunea „Carol-Elisabeta“, și guvernul va propune Corpurilor legiuitoare resursele necesare pentru a reintregi fondurile întrebuintate.

În zilele de nenorocire toți filii patriei au fost din vechime uniți cu gândul și cu fapta spre a alina durerile celor loviți de sorțea nemilă. Nu Mă îndoiesc că și de astă-dată vom urma strămoșescei datine.

Consiliul de miniștri va propune, în cel mai scurt timp, organizarea cea mai priincioasă a mijloacelor cu cari cu toții se venim în ajutorul celor nenorociți.

Primesce, scumpul Meu președinte al Consiliului, încredințarea sentimentelor de înaltă stimă ce 'ți păstrez.

Carol.

București, în 6 Iunie 1897.

Inmormântarea lui Dionisiu St. Șuluțiu.

Turda, 21 Iunie n. 1897.

Sâmbătă, în 19 Iunie n., s'a săvârșit aici înmormântarea regretatului *Dionisiu Sterca Șuluțiu*, unul din cei mai vrednici bărbați ai noștri, care în întreg decursul vieții sale a purtat la inimă binele și fericierea națiunii sale, al căreia credincios și devotat fiu a fost până în ultima oră a vieții sale. Prin mărtașă lui a lăsat un gol simțit în mijlocul nostru. Românii turdeni mai ales, de a căror stimă și încredere s'a bucurat el întotdeauna, sunt întristați de pierderea, ce au îndurat-o prin mărtașă lui.

Dionisiu Sterca Șuluțiu de Cărpeneș s'a născut în comuna Bistra, din Munții apuseni, la 1 Aprilie 1825, dintr-o vechea familie patriarhală, cum dicea adese-ori „Gazeta Transilvaniei“, familie *per eminentiam* românească. El a studiat gimnaziul inferior în Zlagna, cel superior în Clușiu, și drepturile le-a absolvat în Târgu-Mureșului.

După absolvarea drepturilor, a intrat în armată ca *ex propriis* cadet. La anul 1848 a luptat — precum dice el în testamentul său — cu arma în mână pentru idealul familiei Șuluțiu: fericierea neamului românesc.

Acum, la bătrânețe, a trăit retras. *Avea, ce a adunat-o pe cale cinstită, în sumă de vre-o 20,000 fl. a testat-o neamului românesc.* Acest fapt nu mai are lipsă de comentariu, căci se ilustră în de-ajuns însuși pe sine și va ilustra pentru toate timpurile numele fericitului fondator înaintea Românilor.

La înmormântare a luat parte un public foarte numeros din toate clasele societății. Au asistat și numeroși funcționari străini dela justiție și administrație. La serviciul funebru a cântat corul teologilor din Blășiu, venit anume sub conducerea d-lui N. Ionaș.

Vieța și meritele răposatului a fost ilustrate atât de frumos și elocuent de către d-l Dr. Augustin Bunea din Blășiu într'un discurs funebru, care a premers discursului rostit la mormânt de protopopul *Solomon* din Ludoaș.

Las să urmeze aici partea a doua a discursului d-lui Dr. Bunea:

„Și că nu este lucru de tot greu a face, cu ajutorul darului lui Dumnezeu, fapte bune și vrednice de răsplata cerească, ne este pildă frumousă însa și viața distinsului nostru decedat *Dionisiu Sterca-Șuluțiu*, pe care ori îl vom privi în funcțiunea sa de judecător, ori îl vom considera în acțiunile sale de creștin și român și de cetățen totdeauna îl vom găsi vălstar vrednic și roditor din trupinele acelor două familii ilustre, a Aronesoilor și Șuluțescilor, din care cea dintâi ni-a dat pe părintele culturai române, pe cunoscutul episcop Petru Pavel Aron, și cealaltă pe mecenatele nemuritor al culturai naționale, pe întregul și verdele Român: pe metropolitul *Alexandru Sterca-Șuluțiu*.

Pot spune cu deplină încredere, că

judecătorul *Dionisiu Șuluțiu* a avut totdeauna înaintea ochilor săi adevărul sublim, pe care înțeleptul Solomon l'a exprimat cu cuvintele frumoase: „*A face dreptate și a grăi adevărat, mai mult place lui Dumnezeu, decât sângele jertfelor*“.

Iubirea de dreptate era ore-cum înăscută acestui grav magistrat, așa încât într'ensul dreptatea nici nu părea ca o virtute acurată, ci ca o însușire nobilă, ce o purta în sângele său.

El era conșciu, că judecătorul îndeplinește un fel de funcțiune divină. Pentru aceea asculta de-o potrivă pe cel sărac, ca și pe cel bogat. În judecățiile sale nu era condus nici-odată de ambițiunea periculoasă, care caută cum să se potă cine-va înălța în posturi mari, și nu cum să administreze dreptatea.

El știa, că ori-ce suflet neliniștit și ambițios nu este capabil a ține cumpăna dreptății, că ambițiunea îl face pe judecător laș, numai ca să potă plăcea celor puternici, și-l îndemnă să inventeze o mulțime de apucături măiestrite, ca să se potă salva aparențele dreptății chiar și atunci, când se comite cea mai mare nedreptate.

Oh! de câte-ori va fi trebuit să sângereze inima nobilă a judecătorului drept *Dionisiu Șuluțiu*, când va fi vădit, că ambițiunea, amorul propriu nemoderat, și tema de cei puternici, sau de opiniunea publică dusă în rătăcire, 'i face pe unii judecători, să lase crimele nepedepsite, și să osândescă adevărata virtute cetățenescă și sentimentele cele mai nobile omenesc și patriotice!

Nu este deot mirare, că decedatul în calitate sa de judecător s'a bucurat de stima și iubirea nu numai a colegilor săi, ci și a tuturor, cari l'au cunoscut.

Ce voiți dice înșă despre fiul pururea credincios bisericei sale? Când această maică dulce, atât de binemeritată pentru progresul religios-moral și cultural al poporului românesc, era la anul 1871 în pericol de a-și pierde, sub pretextul autonomiei generale catolice independenta sa autonomă, *Dionisiu Sterca Șuluțiu* încă s'a aflat în șirul acelor bărbați distinși, cari intrunindu-se în conferența dela Alba-Iulia, au protestat în contra contopirii bisericei noastre în organismul altor biserici, și a cerut ca această biserică atârnatore numai dela Sântul Scaun Apostolic al Romei, față de care pururea s'a purtat cu venerațiune și supunerea canonică dorită, încă să-și aibă autonomia sa corespunzătoare aședămintelor sale, limbei sale liturgice, ritului său orientat, disciplinei sale și tradițiilor sale sacre și aspirațiilor sale legitime, pentru ca astfel să-și potă implini misiunea sa sântă în mijlocul poporului românesc.

Ori unde se luoră pentru prosperarea sântei biserice, acolo era și ilustrul decedat. Priviți-l în senatul administrativ al fundațiunii Șuluțiane, conlucrând cu sfatul și lumina sa, ca această fundațiune să sporască pentru a pută șterge lacrimile văduvelor, a crește bisericei, națiunii și patriei fit devotați, și a pută înființa când mai curând, o academiă românească. Priviți-l în reprezentanța bisericei din Turda respective în calitate de președinte al eforiei școlare, lucrând cu abnegațiune, ca parochia greocatică să înflorască prin moralitate și avere, pentru a pută înființa și susținea instituțiunile sale culturale, și veți afla, că numele său nu este despărțit nici de zidirea monumentală, care împodobesce pișta Turdei și este menită a deveni izvor de binefacere pentru biserică și școala noastră românească!

Ca Român, fidel a fost totdeauna tradițiilor familiei sale, care servicii nepedepsite a adus poporului românesc. Idealurile, pentru cari au luptat Românii în anii 1848 și 1849, au făcut să palpitate și inima lui, și toate puterile sale spirituale și fizice și le-a angajat pentru a face să triumfeze cauza Românilor în acele timpuri furtunoase. Pentru aceea poporul românesc totdeauna a fost cu dragoste și încredere față de el, și acestei încrederi i-a dat expresiunea via, trimițându-l ca deputat la dieta din Sibiu. Indurerat a fost de durerile noastre, și bucuratu-s'a de bucuriile

noștre. Nu și-a căutat fericierea în lux și strălucire deșertă, cum fac unii chiar și dintre ai noștri, fără să considere, că starea ticăloasă a poporului nostru nu le permite, să imiteze pre cei ce se îmbuibă în averi și ranguri câștigate fără trudă, ci le poruncese, să adune filerii cu multă oruzare, spre a pută întemeia familii puternice și independente și a ajuta din prisosul poporului nostru, imitând și în această privință pe decedatul, care nu numai a conlucret la înființarea institutului de credit și economii „*Arieșiana*“, pe care l'a condus mai întâi în calitate de director executiv și apoi de președinte, ci lăsând și averea sa de circa 20,000 fl. v. a. pentru înființarea și susținerea școlii române greocaticale din Turda, eventual pentru știpendii la școlari români și pentru alte scopuri bisericești. Această faptă nobilă vorbesce mai elocuent despre meritele nepedepsite ale fericitului în Domnul, decât aș pută să o descriu cu debilele mele cuvinte. Ea îi ridică în inimile noastre monumentul mai splendid și mai tare decât ori-ce metal prețios și inexterminabil, și-l pune alături cu generoșii fondatori: *Romonțianu, Laday, Baldi, Crișianu* și alții.

Bărbat înzestrat cu cultură alasă și sentimente nobile, și-a simțit atrage iubirea și stima nu numai a Românilor, ci și a celor de altă naționalitate, cari toți de-o potrivă deplâng pierderea lui. A trăit, nu ca un meteor, care după o clipă de strălucire lasă întunec în urma sa, ci ca un soare binefăcător, care și în momentul când apune într'auresce culmile munților, după cari se ascunde.

Êta în puține trăsuri iocna acelu bărbat ilustru, pe care însuși Maiestatea Sa prea grațiosul nostru împărat și rege apostolic l'a decorat cu insigniile de cavaler al strălucitului ord „*Francisc Iosif I.*“

Memoria lui va fi pururea viuă și binecuvântată în mințile și inimile noastre, și această împrejurare va servi de balsam mângăitor ilustrului și vrednicului său frate *Iosif Sterca-Șuluțiu*, consilier de tribunal, și nepoților săi, cărora le lasă cea mai frumoasă moștenire: exemplul strălucit de virtute creștină și românească.

Êr noi, iubitorii creștini, nu ne vom pută arăta recunoștința și pietatea noastră față cu binemeritul adormit în Domnul în chip mai potrivit, decât dacă ne vom uni rugăciunile noastre evlavioase către Părintele îndurătorilor ca să-l așede cu sufletele dreptilor și să-i dea cununa nevesteșită a nemuririi și fericierei cerești, ca răsplătă pentru virtuțile și faptele sale bune. În veș amintirea lui!“

SCIRILE PILEI.

— 10 (22) Iunie.

Inbiul archiducelui Rainer. În 18 l. c. archiducele Rainer și-a serbat jubileul de 25 de ani ca comandant șef al armatei teritoriale (Landwehr) din Austria. Împăratul a adresat din acest incident archiduceului o scrisoare autografă accentuând eminențele serviciilor aduse de acesta și mulțămindu-i călduros pentru activitatea sa încoronată cu succes și pentru escelenta gestiune a comandamentului său. Organul oficial publică o circulară a ministrului „Landwehr“-ului, în care se face cunoscut, că din incidentul jubileului său, archiducele Rainer a mai dăruit la fondul înființat de el 40,000 de corone.

Serbarea învingerei dela Custoza. În 27 Iunie n. regimentul de infanterie Nr. 50 din loc va serba aniversarea învingerii dela Custoza, la care învingere, cum se știe, și regimentul acesta a luat parte activă în mod distins. Programul acestei sărbări este următoarea: În 26 l. c. la 8 ore sera retragere cu muzică. 1) În 27 c. la 5 ore dimineața zorile cu muzică. 2) La 9 ore înainte de amăzi serviciu divin pe locul înainte de cafenea „*Bellevue*“ (promenada de jos), unde regimentul va asista la serviciu în mare tănută. La cas, când timpul ar fi nefavorabil, serviciul divin se va ține la biserică rom. cat. din strada

portii. 3) La 1 oră d. a. regimentul, în frunte cu muzica, va face excursiune, peste Curmătură, la „*Fântâna-Popii*“, unde va merge și corpul ofiteresc la 3½ ore d. a. Aci dela 4—6 ore vor urma joiurile comice de către soldații regimentului. La 6 ore sera regimentul se va reintroce în casarmă. Dacă timpul va fi nefavorabil, excursiunea va rămâne. 4) La 8 ore 30 m. sera convensire și dans la otel „central Nr. 1“.

Rugare. Convocările pentru conferența generală din 29 Iunie c. st. n. în cauza autonomiei bisericei gr. cat. s'au espedat în toate părțile. Se potă întempla, că o parte însemnată a inteligenței noastre să nu fi primit invitarea. Este rugat fi-a-care fiu al bisericii noastre gr. cat. să se considere de invitat și să ia parte la amintita conferență. — Broșura informativă încă s'a distribuit. Dacă cine-va doresce să-o aibă, să binevoiască a se adresa la domnul *Basiliu Podobă* director executiv al „*Economului*“ în Clușiu și o va primi francată. — *Comitetul executiv*.

Conferență asupra României. D-l Jules Brun, a vorbit precum șcim Marța trecută, la societatea geografică din Paris, (amfiteatrul de pe bulevardul Saint Germaine) asupra „*României actuale, locuitorii săi și moravurile lor, munții și câmpiile, Dunărea și Marea*“, cu proiecțiuni electrice. (Curtea de Argeș, Constanța, Iași, tipuri și costume, în total 25 de proiecțiuni). Oratorul nu putea să descose un auditor mai numeros și mai ales. Românii erau strălucit reprezentați. S'au putut observa, pe lângă întreg personalul legațiunii române, d-nii generali *Lahovari, Alex. Catargi, Alex. Florescu*, etc., și printre domne, prințesa *Al. Bibescu*, d-na *I. Linche*, d-ra *Bengescu*. Representantul român la Paris, d-l *Ghica* luase loc, aprupe oficial, la drapta președintelui soc. geografice, care, după ce a mulțumit călduros oratorului, la sfârșitul conferenței, a salutat în d-l *Ghica* pe unul din voluntarii din 1870 în serviciul Francei. Diarele parisiane înregistrează cu elogi exceptionale această conferință a d-lui Jules Brun, care va merita un loc ales printre filo-români.

Êrăși ploii torențiale și grindină. Ploile de Sâmbătă și Duminecă, care în părțile noastre au fost mai mici, êrăși au causat însemnate pagube în unele părți ale țerei, fiind împreunate încă și cu grindină mare. Așa de dsemplu în părțile Suciagului și ale Nadășdului din cerul Clușului a cădut o grindină foarte mare. Cu deosebire asupra *Gilăului* s'a descăroat Sâmbătă pe la amăzi o tempestate, cum n'au mai pomenit nici bătrânii. Aprupe o oră a durat tempestatea, împreună cu o grindină de mărimea ouălor de porumb. Sămănturile de pe aprupe întreg hotarul au fost cu deșevirșire nimicite. Fulgerul a lovit mai multe clădiri. Intre altele s'a descăroat și asupra bucătăriei unui păstor, intrând prin o ferăstră și esind prin cealaltă. În bucătăria se afla nevasta păstorului cu trei copii mici ai săi, dêr, afară de-o mică ameleșă și o grozavă spaimă, nimic nu li-s'a întemplat. — Din cauza acestor ploii din nou a fost întreruptă și comunicațiunea pe calea ferată. Posta dela Clușiu ni-a sosit astăzi cu întârziere de câte-va ore. În Nadășd și Agireș traseul căii ferate a fost spălat de ape pe-o distanță de 4—500 metri, așa că comunicațiunea s'a putut face numai prin transbordare. Pote înșă, că până ași comunicațiunea a putut fi restabilită.

O nouă casă de păstrare populară se va înființa în curând în comuna *Bozovicu* din comitatul Caraș-Severin. Fruntașii români din Valea Almajului, intruniți în număr mare la o conferență în *Bozovicu*, au hotărât încă în 18 Maiu înființarea acestei nouă bănoș, și acum au și împărțit prospectul și oala pentru subscrierea de acțiuni. Prospectul e scris de vre-o 20 fruntași români. Noua bancă se va numi „*Nera*“ și se înființează cu un capital de 35,000 fl. împărțit în 700 acțiuni de câte 50 fl. Dacă înșă numărul acțiunilor sub-

scrise ar fi mai multe, ori mai puține de oăm e prevădută aci, atunci adunarea generală constituantă, ce se va ține în 18 Iulie n. c., va putea urca capitalul social până la 50,000 fl., eventual a-l reduce până la 25,000 fl. Subscrierile sunt a se face până în 5 Iulie n. c., plătiind imediat câte 5 fl. de fiă-care acțiune și câte 1 fl. 50 cr. spese de fondare. Subscrierile sunt a se însinua la d-l avocat Iuliu Novac în Bozovicioiu.

Velocipedul în armată. Ministrul comun de războiu a dat d-ilele acestea o nouă ordinațiune în cestiunea introducerii velocipedului în armată. Până acum velocipedul s'a folosit oficios în armată numai cu ocaziunea manevrelor mari. Acum ministrul comun de războiu a dispus, că velocipedul de aci încolo să se folosească și în garnison pentru a duce însoțitorii și poruncile. Soldații, cari vor umbla oficios ori neoficios pe velociped, sunt obligați și ei a observa legile și regulamentele prescrise pentru velocipediști. Ministrul prescrie totodată uniforma și echiparea, ce trebuie să-o aibă ostașii când umblă pe velociped. Când este numai deprindere în companie, soldații cu velocipede, în loc de pușcă vor avea revolvere, și toate celelalte trebuie să le aibă la sine ca și ceilalți.

Petrecere în Șintereag. Inteligența română din Șintereag și junimea academică din jur invită la petrecerea de vară, ce se va aranja Duminecă, la 11 Iulie n. c. în Șintereag în folosul nou edificatului bisericii. Pentru comitet: Pompeiu Făgărășan, Bartolomeu Sigarteu, casssar; Ioan Belciug, Nicolau Pop, Vasile Borgovan, Ioan Mărica, Iuliu Belciug. Intrarea de persoană 80 cr., în familia de persoană 60 cr. Inceputul la 7 ore seara. Familiile sunt avizate la provisiunea proprie. Suprasolvirile se vor chita pe cale d-iaristică.

Concert. Măne seară, Mercuri, va cânta la oțel „Pomul verde“ musicalui Costi Gălușcă.

Sciri din România.

Duminecă s'a săvârșit în prezența Regelui și Reginei și a înalților demnitari ai Statului solemnitatea punerii pietrei fundamentale la noul palat al Cassei de depuneri și consemnațiuni, care după cum se știe, se construiește pe Calea Victoriei în fața noului și imponentului palat al poștelor și telegrafelor. Solemnitatea s'a început printr'un serviciu divin oficiat de Metropolitanul Primat, asistat de un număr oler, după care d-l V. A. Urechia, președintele consiliului de administrație al Cassei de depuneri, a rostit un discurs, la care a răspuns M. Sa Regele, accentuând necesitatea dezvoltării instituțiilor financiare ale țării. După aceasta a urmat actul punerii pietrei fundamentale. M. M. LL. Regele și Regina, precum și miniștrii au semnat actul de fundațiune, care, așezat în tuburi a fost depus la baza clădirii; M. Sa Regele a luat miasă și a așezat prima piatră fundamentală de-așupra actului. La orele 12³/₄ solemnitatea s'a terminat.

D-l Dr. Bucliu se va stabili în cursul verei la Sinaia, ca să îngrijescă pe Principele României, până la complectarea însăntătoare.

Micul Principe Carol a eșit luni Dimineța la plimbare în uniformă de corporal de vânători. Principele, dealungul Calei Victoriei, răspundea și la salutul trecătorilor milităresce și o'un aer grav. Ințorcându-se din plimbare, Principele Carol a fost dus la Mandy, unde a fost fotografat.

Ducele Alfred de Saxa-Coburg-Gotha, fratele Princesei Maria, va veni în țară pe la finea lunei și va sta aici v'ro trei săptămâni. În primele zile ale lunei va veni și Principele Carol de Hohenzollern, fratele Prințului României.

Tifosul și frigrurile tifoide fac multe victime în Focșani, după cum spune „Ecoul Francei“. Mare parte din tinerimea care frecventează școlile primare și liceul sunt

bolnavi. Directorii acestor școle au cerut intervenirea primăriei.

— „L'Independance Roumaine“ află, că mai mulți ofițeri, cari au luat parte la războiul din 1877, au luat inițiativa de a compune un album, care va cuprinde portretele tuturor ofițerilor cari au luat parte la război. Albumul va purta titlul: Albumul ofițerilor Independenței.

— În curând va fi adus în Capitală tunul inventat de colonelul Perticoari. Ințată ce va sosi, se vor începe experiențele de tir, la care va asista o comisiune numită ad-hoc.

— Vineri s'an făcut lângă Chitila, la bateriele 18—1, experiențe cu pulverea fără fum. Au asistat oficerii de geniu și de stat-major.

— Țera încă tot n'a scăpat cu totul de inundații. Din Tulcea se telegrafază, că apele Dunării crescând au început să se reverse pe strada laterală cu portul. Câteva case au fost inundate. — La Galați, Dunărea a crescut ieri cu 14 centimetri. S'a construit un dig pentru a apăra portul. Docurile sunt în primejdie. — La Brăila, Lacul-Seră s'a revărsat și a inundat mai multe case ale locuitorilor.

Programa examenelor,

dela finea an. școl. 1896—97 la școlile medii gr. or. române din Brașov este următoarea:

A) La gimnasiu: Examenele de maturitate verbale se vor ține în 12, 13 și eventual 14 Iunie v. La examenele de maturitate nu pot lua parte școlarii; pentru publicul mare ele sunt deschise.

Examenele publice de încheiere se vor ține, Mercuri, în 25 Iunie v. începând dela 7¹/₂ ore dimineța până la 12 cu clasele VII—IV, și după amiază dela 2¹/₂—5¹/₂ ore cu clasele III—I.

B) La școala reală: Joi, în 26 Iunie v. dela 7¹/₂—11¹/₂ ore a. m. cu clasele IV—I.

Tote aceste examene, afară de cel de gimnastică, se țin în sala festivă a gimnasilui.

Marți în 24 Iunie v. se va ține examenul de gimnastică cu toți școlarii la 5 ore p. m. în sala de gimnastică.

Duminecă în 29 Iunie v. (ziua sfinților apostoli Petru și Pavel), după serviciul divin, la care vor participa toți școlarii, se va încheia în mod solemn anul școlastic 1896/97, distribuindu-se premiile în sala cea mare a institutului. La încheierea anului școl. fiă-care școlar va primi testimoniu școl. și un exemplar din programa școlară.

C) La școala comercială română: Examenele scripturistice de maturitate cu elevii din clasa III comercială s'a ținut din 13 până în 21 Mai v. c. Examenul verbal de maturitate se va ține luni în 16 (28) și marți în 17 (29) Iunie c. în sala festivă a școlilor centrale.

Mercuri în 25 Iunie v. dela 7—12 ore a. m. și 3—6 ore p. m. se va ține examenul public de încheiere cu clasa I comercială în sala de desemn.

Joi în 26 Iunie v. c. dela 7—12 ore a. m. și dela 3—6 ore p. m. va urma tot acolo examenul public de încheiere cu clasa II comercială.

NB. Marți în 24 Iunie v., în ziua nașterii Sf. Ioan Botezătorul, se vor ține examenele publice din cântări (Prof. D-l Timoteiu Popovici) la orele 11 a. m. în sala festivă a gimnasilui. — Vor participa la examen: Dela 11—11¹/₂ ore: clasa IV reală. Dela 11¹/₂—12 ore clasa II gimnasială.

La toate aceste examene publice, precum și la festivitatea de încheiere a anului școlar, Direcțiunile amintitelor școle invită pe părinții elevilor și pe toți amicii și binevoitorii școlilor noastre.

Iubileul Reginei Angliei.

Se telegrafază din Londra: La prânzul oferit de „Imperial Institute“ primilor miniștrii ai coloniilor britanice, s'a remarcat în asistență prințul de Gales, marchizul

de Salisbury, d-l Chamberlain și lord Rosebery.

Prințul de Gales a ridicat un toast în sănătatea miniștrilor coloniilor exprimând urarea ca pacea să se menție mult timp înoă, dăr adăogând că este convins, că în cazul când pavilionul național ar fi amenințat, toate coloniile se vor ridica pentru a păzi integritatea imperiului britanic.

Azi în 20 Iunie a fost la catedrală un serviciu divin la care au asistat prinții, corpul diplomatic și notabilitățile. Pentru prinții țerilor catolice serviciul religios s'a celebrat la oratoriul Brompton.

Luni dimineța s'a celebrat la Windsor un serviciu divin în capela castelului, în prezența Reginei Victoria și a familiei regale; publicul nu era admis. După această oeremonie religioasă, Regina a sărutat cu tandrețe pe membrii familiei regale, începând cu împărătesa Frederic; asistenții au fost adănc emoționați de această scenă mișcătoare.

După amiază s'a oficiat un serviciu public în aceeași capelă.

Aseră s'a făcut în fața palatului o retragere militară la care au asistat Regina, Impărătesa Frederic, marele duce Sergiu și membrii familiei regale.

Din Turcia.

Inarmările și scopul lor. — Turcii și Românii.

O corespondență din Constantinopol a d-iarului „Drapelul“ vorbind de inarmările estra-ordinare ale Turciei, care înainte de războiu n'avea în tot imperiul, decât 150,000 de omeni sub arme, și acum ultimul decret împărătesc fixează efectivul armatei la 720,000, dintre cari 400,000 în Europa, scrie între altele:

E greu de aflat pozitiv, ce scop urmărește Turcia cu aceste inarmări, căci marii funcționari sunt foarte tăcuți. Din știrile, care circula în public, ar reeși însă, că Turcia înarmază pentru a face față unui eventual atac din partea Bulgariei și a Serbiei.

În adevăr, Bulgaria se pregătește serios de războiu. Dacă o face cu gândul de ofensivă și de defensivă, această numai viitorul ne-o va putea spune.

Guvernul turcesc a comandat aproape un milion și jumătate de pușci Mauser, câte două pușci de fiă-care soldat. — De unde bani? Mister.

Populația musulmană continuă să fiă foarte agitată. Prioina aestei agitații nu mai e Grecia, ci faptul, că Europa înțregă e în contra Turciei și că Bulgarii și Sărbii ridică pretenții prea mari.

Constat pretutindenți, că pentru Românii Turcii arată multă simpatie. Ar fi de dorit însă, ca o asemenea simpatie să ne-o arate și guvernul turcesc, nu numai populația. Din partea guvernului nu vedem nici un semn în favoarea noastră, cu toate sacrificiile de tot soiul — materiale și morale — ce s'au făcut și de aci și din București.

Tote cestiunile, care ne interesează stau baltă și amenință să rămăie așa încă multă vreme. Puțină, numai puțină energie din partea celor în drept și multe s'ar căpăta acum, cât mai e vreme.

Interviewul, pe care l'a avut un redactor al lui New-York-Herald cu d-l Sturdza, e cunoscut acum aci de totă lumea. Am vorbit cu persoane de toate categoriile, și oficiale și neoficiale. Cei mai mulți rid șiret în barbă când îi întrebă, ce părere au asupra interviewului. Câți-va răspund:

— Păcat, că România nu e o țară mare. Dacă d-l Sturdza ar fi primul ministru al unei țări cu 40—50 milioane de locuitori, am fi căpătat măcar Tesalia, decât nu și mai mult. Dăr țerile mari creștine sunt în contra noastră și rezultatul va fi, că vom perde și banii cheltuiți cu războiul, pe lângă miile de soldați morți pe câmpul de luptă.

Literatură.

În editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu, a apărut: Repr ivire, pri-

mul articol din scrierile publicate de celebrul filosof german Max Nordau, sub titlul: „Paradoxe sociologice“. Traducere de Rosmarin. Prețul 20.

In Tipo-Litografia „Cărților bisericesci“ din București a apărut o mică brosură istorică, de 75 pag. intitulată: „Voia lui Dumnezeu în graiul național. Un Episcop românesc în imperiul turcesc de P. Garboviceanu, profesor și deputat. Broșura tractează cestiuni de actualitate de mare importanță, arătând de-o parte importanța graiului național la propovădnirea credinței și de altă parte făcând un studiu obiectiv asupra stărei de azi a fraților noștri din imperiul turcesc, precum și luptele lor din trecut.

ULTIME SCIRI.

Constantinopol, 21 Iunie. În cercurile diplomatice se speră, că pacea cu Grecia se va putea încheia cât mai curând. Cele mai mari dificultăți se ivesc în cestiunea evacuării Tesaliei și a despăgubirii de războiu. Se vorbește, că Porța consimte cu noua rectificare a granițelor. Noule granițe ale Turciei se vor estinde, probabil, până la Metzovo, luând dela Greci un teritoriu nelocuit, dăr foarte potrivit pentru scopuri militare, aflându-se pe el o singură comună, care este locuită de Români.

DIVERSE.

Posta indiană. Din Fiume se scrie: Guvernul engles a încheiat din nou o învoială pe 7 ani cu societatea englesă de navigațiune „Peninsular and Oriental“ în cestiunea transportării poștei din India ostică, China și Australia. În înțelesul învoielei încheiate, ca și până acuma, societatea englesă de navigațiune este obligată a da și lua posta la Brindisiu. Mai departe societatea va pune în funcțiune două corăbii accelerate, care vor transporta posta dela Brindisiu până la Port-Said în timp de 48 ore. Societatea va primi o subvențiune dela guvern de 8,250,000 franci, cu 500,000 mai puțin ca până acum. Astfel până la India ostică comunicația va fi scurțată cu 2 zile, și până în China și Australia cu 4—5 zile. După noule reforme, posta din Londra va sosi în Bombay în timp de 15 zile, în China și Australia în timp de o lună.

Elefantul lui Menelik a sosit în pace la Paris și și-a ocupat locul său destinat în grădina zoologică. Până acum în grădina zoologică din Paris se afla numai un elefant african foarte mare, acum Menelik i-a mai trimis un soț, care e numai de 6 ani și-l chiamă Toby. Când elefantul Toby își aude numele, își plecă tromba cu curtuosia. Călătoria l'a obosit puțin, dăr se crede, că va deveni un elefant bun.

O întâmplare curiosă. Tocmai în ziua când în Paris se întâmplă atentatul contra președintelui Faure, autoritățile parisiene au licitat multime de mobile vechi de-ale acelor locuitori, cari n'au putut să-și solvăsă chiria și astfel au fost scoși din locuințe, și mobilele li s'au vândut prin licitațiune. Între acestea se aflau și mobilele lui Berezowski, care a oomis la 1867 atentatul asupra Țarului Alexandru II. Pe acel timp Berezowski locuia în Battignolles, într'un edificiu al orașului, și fiind-că n'a putut plăti chiria, i s'au luat mobilele. Orașul numai după 30 de ani are dreptul să vândă obiectele, în a căror posesiune a ajuns pe calea acosta. Așa-dără licitația mobilelor lui Berezowski se întâmplă numai zilele trecute. Între aceste mobile, mai scump, cu 47 franci, a fost vândut un pian.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Iunie 1897.

Table with financial data including Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Table with financial data: Paris vista 47.60, Rente de corone austr. 4% 100.90, Note italiene. 45.57 1/2

Cursul pieței Braşov.

Din 22 Iunie 1897.

Table with market prices: Banonote rom. Cump. 9.46 Vënd. 9.48, Argint român. Cump. 9.43 Vënd. 9.45, Napoleon-d'or. Cump. 9.51 Vënd. 9.54, Galbeni Cump. 5.60 Vënd. 5.65, Ruble Rusesci Cump. 126.- Vënd. -.-, Mărci gemane Cump. 58.30 Vënd. -.-, Lire turcesci Cump. 10.60 Vënd. -.-, Sosis. fonc. Albina 5% 100.75 Vënd. 101.75

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu și în tutungeria I. Gross.

AVIS!

Prenumerațiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și reînori ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebii, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă. Administraț. „Gaz. Trans.“

O specialitate naturală neprețuibilă este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată Isvorul „MATILDA“ de Bodok, care după experiențele făcute sau dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută, mai ales: la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare etc.

Borviz de primul rang care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretensiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Braşov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighişoara și în Alba-Iulia: la D-l I. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry és társai, în Deva: la Balog Gyula, în Orestie: la Németh János.

Cu totă stima: Administrațiunea isvorului „MATILDA.“ JOSEF GYÖRGY, (comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1897.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Copşa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraş, etc.), train types, and departure/arrival times.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnă orele de noapte. — Semnul —> arată cu capul direcția, încătrău merge trenul.